

Tisztelt Főkapitány Úr, Kedves János !

Azt hiszem, abban egyetértünk, hogy ha pl. egy tudományos cikk vagy akár egy gimnáziumi dolgozat nem, vagy csak részben fedi azt a témát amit elvárnánk tőle, akkor – legyen az bármilyen kiváló stílusban írt munka – nem adnak rá jó jegyet.

Válaszod a saját szempontjaidnak megfelelően, „ügyesen „ fogalmazott levél, melynek tartalmával kapcsolatban azért vannak megjegyzéseim. Ezért „bármennyire nem szeretnél semmilyen levelezésbe belebonyolódni” válaszolnom kell az alábbiak miatt:

- az én levelem alapvetően az egyesülési folyamattal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozott, de Te ezt a témát válaszdobban meglehetősen kerülöd. Annál inkább foglalkozol olyan általam fel sem vetett, vagy csak érintett témákkal, amelyek elterelik a figyelmet az alapkérdésről.
- a TVR szerint a rendi ágak közötti közeledés kiinduló pontjának tartott és általunk már négy ízben felajánlott együttműködési aláírási javaslatról válaszleveledben sem vettél tudomást.
- elég nyilvánvaló célod vitéz Hunyadi László nem éppen elfogulatlan hiteltelenítése, ami valószínűleg nem lesz hasznos a későbbi kapcsolatépítést illetően. Bár az eddigiek alapján az a gyanúm, hogy Te erről már letettél./ Mielőtt az a vád érne, hogy az ő érdekében fellépő bértollnok vagyok közlöm, hogy ezt az írást postázása előtt sem neki, sem másnak nem mutattam meg./
- leveledben helyenként – kétségtelenül az elhangzott beszélgetést alapul véve – de mégis félreérthetően úgy fogalmazol, hogy annak alapján a levél olvasói a Történelmi Vitézi Rend valós álláspontjával szinte ellentétes álláspontot tulajdoníthatnak nekünk. Pl. a HM - -el kapcsolatban is, és ez itt a bökkenő. Mert kik is olvassák első sorban nyílt levelezésünket? Rendi állományaink mellett feltehetően a HM illetékesei is. Válaszdobban több helyütt hangzatosan jelzed a HM iránti elkötelezettségeteket, de mintha a mi rovásunkra próbálnád az utóbbi időben kissé megváltozott pozíciótokat erősíteni.
- végül azért válaszolok, mert néhány a válaszdobban érintett kérdésre részben, vagy teljesen másként emlékszünk, ezért fontosnak tartom, hogy pontosítsuk őket.

Levelem esetleg meglepő terjedelmét egyrészt az indokolja, hogy több olyan témát /pl. NT/ érintettél amelyeken szerintem nem szabad felületesen átlépni. Másrészt az, hogy nyilvános válaszsómat egyfajta - rendtörténeti vonatkozásokat is tartalmazó - hazai rendi helyzetértékelésnek is szánom, elsősorban természetesen saját törzsszékem számára. Több idevágó kérdésnek utána kellett nézmem. Válaszom emiatt késett, amiért elnézésedet kérem.

Meglep, hogy a gödöllői előzetes megbeszélésen részünkről „több dolgot is furcsának és sajnálatosnak „ tartottál. Ezt ugyanis sem akkor, sem a második megbeszélésen, sem a velem folytatott, hosszasanak mondható négyszemközti beszélgetések során nem említetted. A válaszleveledben viszont – netán a HM-nek szánt „üzenetként” is – azt írod, hogy mi „a HM segítségét az egység megteremtése érdekében aggályosnak találtuk ...egy ilyen tárgyalási folyamat koordinálására nem tartjuk alkalmasnak”. Úgy állítod be, hogy ez a véleményünk a „magas pozícióban levő HM tisztségviselők lakáscseréinek „ elítélésén, tovább azon alapszik, hogy félünk attól, hogy „úgy járunk mint a koronaörök”.

Ezek a sajátosan megfogalmazott sorok alkalmasak a HM előtt rossz színben feltüntetni a Történelmi Vitézi Rendet és akár még éket is verni a TVR és a Koronaórség illetve a Koronaőr Egyesület közé. Ugyanakkor hangsúlyozod, hogy Te „rögtön jelezted, hogy ...az alaptalan találgatásoktól elhatárolódsznem értesz egyet a HM-nek ilyen színben való feltüntetésével”.

A valós tény az, hogy a TVR kezdetektől fogva nagyra értékelte és köszönettel fogadta a HM rendi egyesítést támogató segítségét. Ennek számos tanúbizonyságát adta szóban, írásban /lásd: Vitézi Tájékoztató, HM-nek írt állásfoglalás stb./ és rádióriportban is. Tény az is, hogy a beszélgetés során elhangzott, hogy az esetleges egyesülést – a valóban fontos HM segítség mellett - óvatosan kellene végrehajtani úgy, hogy a Vitézi Rend függetlensége ne szenvedjen csorbát.

A Koronaőrség példája a Vitézi Rendtől eredendően eltérő hovatartozású, jelenleg ismét a HM alá tartozó szervezet példajaként valóban szóba került. Ezen helyzetét azonban a Történelmi Vitézi Rend a Koronaőr Egyesülethez hasonlóan köztudottan örömmel üdvözölte. Hiszen ezzel állt helyre az eredeti állapot és ezért őrizeti ma, 66 év után a Szent Koronát ismét a Honvéd Koronaőrség. Ahogy én tudom vitéz Woth Imre, a Koronaőr Egyesület elnöke, a TVR törzskapitánya sokat tett ennek érdekében.

A HM lakásügyek és esetleges következményeik a beszélgetés során szintén szóba kerültek, de ezek alapján nyilván nem vonhattunk le olyan következtetést, hogy a HM „alkalmas e a tárgyalási folyamat koordinálására” vagy sem. Egyébként akkoriban ezek a lakásügyek a média napi hírei voltak.

Nem emlékszem, hogy a tárgyalás során elhangzott volna bármi is, amitől Te akkor „elhatárolódtál” volna. A szóhasználaton sok múlik, ezért maradjunk annyiban, hogy bizonyos kérdésekről egyszerűen más volt a véleményed. Elfogadhatónak tartottad pl. hogy a netán egyesülő – általad előszeretettel katonainak minősített – Vitézi Rend HM vezetés alatt működjön, akár még egy nem kívánt politikai változás esetén is./ Jóllehet velünk egyetértve Te is láttál ebben rizikót./ Nem emlékszem pontosan, de olyasmit mondtál, hogy az a fontos, hogy bent /?/ legyünk, mert akkor mindenképpen számolni kell velünk.

Szóval levelednek néhány sora jól példázza, hogy akár kevésbé jelentősnek tűnő fogalmazási különbséggel hogyan lehet jelentősen más megvilágításba helyezni a dolgokat.

Mint írod sajnálattal hallottad v. Hunyadi László részéről, hogy a TVR tagsága fenntartással fogadja az általad vezetett rendi ág /Vitézi Rend/ tagságát .Ez nyilvánvalóan nem vonatkozhat a teljes tagságotokra, hiszen a ti állományotok többsége is bizonyosan megfelel minden felvételi kritériumnak. A fenntartás azonban nem alaptalan a Bercsényi-Várhelyi féle, immár általad „örökölt” ággal szemben. Hiszen mielőtt átvetted ennek az ágnak a vezetését / illetve 2011 december 03 – i küldöttgyűlések előtt /, alapszabályaitok és szervezeti működési szabályzataitok lehetővé tették a párttagok felvételét, ha az MSzMP tagság az illető „munkaköréhez vagy beosztásához volt kötve, ugyanakkor a pártban nem töltött be vezető tisztséget.” Sőt Választmányotokban, melynek összetétele azonos Vitézi Székek összetételével pártonként 2-2 fő párttag vállalhatott funkciót, nem kizárva az MSzMP tagokat. „ A pártsemlegesség megköveteli, hogy a Rend vezető testületében /Vitézi Szék/ egy párt tagjai közül maximum 2 tag vállalhat tisztséget.” Ilyen értelemben az állományotokba felvett egyszerű párttag katonatiszteknek a rendi tagságot nem is lehetne a szemükre vetni!! Hiszen olyan rendi ágba jelentkeztek, ahol a felvételt kizáró körülmények között kiemelt /!/ kivételt képez a munkakörhöz kötött egyszerű párttagság. Márpedig szerinted „egy hazáját szolgáló katonatisztnak nem volt választása.” Nem irigylem töletek, hogy miként oldjátok meg ezt a kérdést pl. a tagrevízió során. Annál is inkább, mert magam is ismerek olyan, a pártállamban is szolgált katonatisztek, akiket nemzeti érzelmű, jó magyaroknak tartok.

Ez a kérdés egyszer engem is döntés elé állított, és ezt a döntésemet ma is vállalom. Erre az esetre utaltál a feltehetően v. Koós Ottó atyai barátomtól származó információ alapján. Elmehtnék mellette, de hogy az ügyet lezárjuk, tájékoztatlak, hogy az érintett idős urat, aki már évek óta nem aktív tagja a Rendnek, én terjesztettem fel. Őszintén elmondta, hogy

egyszerű munkaköre / vasút / ellenére családja eltartása érdekében, lényegében kényszer hatására kellett belépnie a pártba, de annak eszmeiségével soha nem vállalt közösséget és abban soha semmilyen szerepet nem vállalt. Rendi tagságával édesapja emlékének kívánt tisztelegni, akinek posztumusz avatását is kérte és akinek a családi hagyományból ismert, első világháborús bronz vitézségi érem kitüntetését a bécsi Hadtörténelmi Levéltár segítségével sikerült igazolnunk. A felterjesztéshez az adta meg a döntő lökést, hogy a II. világháború végén a Gödöllő határába érkező és az úr édesanyjára ismert céllal rátámadó oroszokkal fegyvertelenül szembeszálló édesapát olyan súlyos lövés érte, hogy – mivel a háborús körülmények miatt kórházi ellátásban nem részesülhetett - belehalt sérülésébe. Lövés okozta halálát bizonyító halotti anyakönyvi kivonatát magam láttam. Azon kissé csodálkozom, hogy a felvételeket nálatok még aktív főszéktartóként időnként megengedően kezelő atyai barátom fontosnak tartotta, hogy erről a vele már régen megbeszélte esetről tájékoztasson Téged. Azon viszont nem, hogy Te nem hagytad ki, hogy utalj erre az ügyre, melyet most ismertetve remélem mindenkit megkímélek az általad netán felkorbácsolt kíváncsiság okozta frusztrációtól.

Levelemben elég lendületesen átléptél a tagrevízió kérdésén, annak ellenére, hogy ebben az ügyben – ígéretednek megfelelően – valóban tettetek lépéseket. Igen ám, de ha valaki az idevágó három sorodat elolvassa, szentül meg lehet győződve arról, hogy a tárgyalásaink során a tagrevíziót Ti kezdeményeztetétek, sőt Ti várjátok el tőlünk. A saját szempontjaidnak megfelelően megint remekül fogalmazol: „A beszélgetésünk során felmerült, hogy tartunk-e tagrevíziót ?Egyértelműen kijelentettem, hogy a Vitézi Rend alapvető érdeke a tagrevízió. De ezt az egyesítés érdekében elvárjuk minden más rendi ágtól, töletek is.”

Nos, árnyaljuk egy kicsit a kérdést, kezdve azzal, hogy már az első, gödöllői tárgyalásunk során mi vetettük föl a tagrevízió igényét az általam javasolt - írásban is lefektetett - tárgyalási tematikának megfelelően. A tagrevíziót mi már ekkor az esetleges egyesülés elsődleges és részünkről elengedhetetlen !!!!! feltételének jelöltük meg. Ezt a nézetünket a későbbiekben végig fenntartottuk, mivel az egyesülést elképzelhetetlennek tartottuk az „azonos feltételek szerinti tagrevízió” nélkül. Örömről szolgál, hogy a HM-béli egyeztető konferencián dr. Töll László alezredes, vitéz Fodor Lajos vezérezredes, államtitkár és dr. vitéz Szarka Gábor ezredes, kabinetfőnök urak egyaránt ezt az álláspontot képviselték, miszerint „teljes tagrevízió szükséges az újraegyesüléshez. „

Egyébként tájékoztatni szeretnék, hogy a Történelmi Vitézi Rend már akkor elkezdte a tagrevíziót, amikor a HM részéről még fel sem merült a rendi egyesítés gondolata és ez ügyben még ti sem tettetek semmit. A TVR első lépésként azt tartotta legfontosabbnak, hogy vezető tisztségviselőit - a Te szóhasználatoddal „ tisztikarát „ - az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárával átvilágítsa. A negyvenkét főt érintő vizsgálat eredményét 2010 !/ május 26-i dátummal kaptuk meg az alábbiak szerint: „...munkatársaink a megadott adatok alapján körültekintő vizsgálatot folytattak kérésüknek megfelelően a hálózati nyilvántartásbana felsorolt személyekkel kapcsolatosanhálózati érintettségükre vonatkozó adatot nem találtunk.” Beszélgetéseink során említetted, hogy neked mint katonai elhárítós kiképzést kapott személynek nem jelenthet gondot utána nézni valakinek. Így gondolom a névsorhoz is hozzájuthatsz, bár tőlem is megkapod, ha érdekel.

A tagrevízióval kapcsolatos további beszélgetést lényegében Te akasztottad meg, ugyanis Dunakeszin már egyértelműen elzárkóztál az egyesülés előtti tagrevíziótól, mondván, hogy „nem akarod rossz szájjú dologgal „ kezdeni az egyesítést. A Te szempontodból érthető, hogy nem kockáztattad ezzel a hozzád „jelentkezem főkapitány úr” felkiáltással és szerinted

is meglepően szervilisen bejelentkező v. Vad László és a később jelentkező v. Ajtós féle alapítvány csatlakozását.

Vélhetően az ő állományukkal gondoltad annyira megerősödni magadat és az általad vezetett rendi ágat, hogy arra kérdésemre, hogy az egyesülés esetén magadat tekinted e egyedül esélyes főkapitánynak, azt válaszoltad, hogy az ő csatlakozásuk után már igen. Akár elismered ezt akár nem, ez így volt! /Egy külhontól kapott, nálam lévő levél szerint „erre vannak tanúk, akik ilyet hallottak és személyesen átéltek.” Innentől még egyértelműbbé vált, hogy nem tekinted v. Hunyadi Lászlót egyenrangú partnernek. Velem üzented meg neki, hogy a HM-ben ő nem kívánatos személy, továbbá nekem mondtad el, hogy szerinted milyen lehetőségei vannak. Nevezetesen, hogy szóba jöhet egy tb. főkapitányi cím, de ha ezt elfogadja, akkor ezzel különösebb hatáskör nem jár és aktív vitézi tevékenysége megszűnik. A másik lehetőség, hogy elfogadja alattad a főkapitány helyettesi posztot, ami eleve kizárt volt, hiszen mi csakis egyenrangú felek közötti tárgyalást tartottunk/tartunk lehetségesnek. Ezen sajnálkoztál, mondván, hogy „ha Hunyadi nem száll fel időben a hajóra és lemarad, akkor nem marad számára hely/pozíció.” Ekkor azonban harmadik lehetőségként „Hunyadit a csoportjával együtt teljesen ellehetetlenítik, sehová nem fogják hívni” senki nem fog vele együttműködni, csoportját akár be is tilthatják és akkor „a Magyar Gárda sorsára juthatunk.” Ez szinte már fenyegetően hangzott. Azt is elmondtad, hogy előbb-utóbb minden HM vonalat, helyőrséget le fognak tiltani rólunk, ezt már fogalmazzák és az utasítás augusztus 20. előtt ki fog menni.

Tehát Dunakeszin az egyesülésről már nyilvánvalóan irreális volt tárgyalnunk. Ennek ellenére mi ott is és azóta is több ízben felajánlottuk az együttműködési megállapodás aláírását, melyet Te a mai napig a legteljesebb mértékig figyelmen kívül hagytál. Jóllehet előző levelemben ez volt az egyik sarkalatos kérdés, válaszodban úgy elhallgattad, hogy meg sem említetted.

Visszatérve a hozzátok csatlakozókhöz és válaszolva kérdésedre: a Történelmi Vitézi Rend rajtatok, mint Magyarországon bejegyzett rendi ágon kívül más vitézi csoportosulásokkal nem kívánt tárgyalni. Ők sem keresték a kapcsolatot, de a pl. a hozzátok „beolvadókkal” való egyesülés éppen „vándormadár „ voltuk miatt részünkről feltehetően számos komoly kérdést vetne fel. /Mielőtt meggorrolnának rám, közlöm, hogy ez a jelzőjük magas szintről, a Te rendi ágadból származik./

Egyébként nem tartom túl korrekt lépésnek, hogy úgy egyesültetek velük, hogy előre tudtátok, hogy az egyesülés után megszorogtatjátok őket a tagrevízióval, pl. a már korábban ismert „szekus” érintettség miatt. Megjegyzem úgy tűnik joggal, de a mi álláspontunk szerint ez már a beolvadás/beolvasztás előtt aktuális lett volna. Az erdélyiektől kizárás terhe mellett, durván szoros, karácsonyi időben mintegy két hetes határidővel vártátok el, hogy a román hatóságoktól – esetleges szekus érintettségüket kizárandó – személyi anyagukat kikérjék. Szerintem ezek igen barátságtalan lépések egy ölelkező egyesülés után.. Mondhatod, hogy semmi közöm hozzá. Igazad lehet, ez a ti belügyetek. De a TVR arra törekedett, hogy egy esetleges egyesülés során már „két pohár tiszta vizet öntsünk össze.”

A v. habsburg József Árpád vezette rendi ág – részben külhoni bejegyzése miatt is – külön vonalat képvisel, ők csak a hozzájuk való csatlakozás lehetőségét fogadják el. Velük csak Te próbáltál tárgyalni, mondván, hogy „holnapután a habsburg főhercegekkel vacsorázom”. Ahogy tájékoztattál ez a tárgyalás nem volt sikeres. Ezért, mint az állományodnak írt ismertetődben írtad „merev álláspontjuk miatt ajánlatukat elutasítottad.” /Bár ez akár fordítva is történhetett./ Ezt az ismertetőt 2011. június 01-én még magad írtad alá, de a levélváltásunkat kiváltó „tagtoborzó „ körlevelek szó szerint azonos melléklete alatt

2012. 01. 06-án, az egyes szám egyes személyben írt szöveg ellenére már Vitézi Szék az aláírás.

Még egy kérdésre válaszolva: igen, emlékszem mit mondtál a tagrevízióval kapcsolatban. Azt, hogy Te „még a rózsaszínt is utálod, nemhogy a vöröset.” Beszélgetéseink kapcsán ez akár hihető is, bár elég jól tűrted a Várhelyi féle rendi ágban a tagadhatatlanul meglévő „rózsaszín” feletteseidet és a részben MSzMP-s vezetést hosszú éveken át. Ezzel nem kívánom őket megbántani, hiszen mint már írtam tagságukra lehetőséget adott a társadalmi szervezetek korábbi felépítése. Dr.v. /?/ Várhelyivel kapcsolatban is csak elég későn, mint mondtad „tavaly jöttél rá, hogy éveken át olyan embert szolgáltál ki, aki nem volt arra érdemes.”

Első levelemben a VRNT eltörlésével önmagát kardos vitézzé emelő dr. Várhelyi nemzetvédelmis háttérén kívül nem foglalkoztam a Nemzetvédelmi Tagozattal. A témát Te dobtad fel és válaszdobban fontosnak tartottad kiemelni, hogy a beszélgetésünk során „nem rejtetted véka alá azon aggodalmadat, hogy a mi tagságunk nagyobb része un. NT vitéz,” továbbá, hogy „töretlen véleményed és határozott álláspontod, hogy a Vitézi Rend nem párt vagy tömegmozgalom, ahová jó magyar embereket toborzunk.” Egyértelmű, hogy sem nem párt, sem nem tömegmozgalom, de ez nem jelenti azt, hogy a Vitézi Rendet igen hatékonyan támogatni képes Nemzetvédelmi Tagozatot le kellene építeni. Hiszen a VRNT-t éppen a Rend megerősítése céljából hozták létre, részben azért, mert az évtizedek múlásával az eredeti, saját jogú vitézi állomány, sőt első generációs várományosaik egy része is a hadak útjára tért. A Te eltökélt szándékod mégis NT-s rendtársaid létszámának néhány százalékra való leszorítása állományodban.

Ugyanakkor ez fából vaskarikának tűnik. Hiszen nekik, valamint a tiszteletbeliként felavatott, továbbá a hozzátok más csoportokból átálló NT-s rendtársaknak három év elteltével lehetővé teszték a teljes jogú, várományosi jogot létesítő / !!!/ kardos vitézzé való átminősítést.

Ez elég csalogató lehetőség, ámbar nagyon nyilvánvaló, hogy a ti „újhullámos” vitézi generációtok örökletes vitézi címe döntően különbözik a Kormányzó Úr által elismert, érdemszerző ősök katonai teljesítményén alapuló várományosi címtől. Ezzel együtt egy kis csavarral lehetőséget adtok arra, hogy állományotok jó részét előbb-utóbb úgymond kardos vitéznek, utódaikat pedig várományosoknak tekinthessétek. Érdekes módon miközben ezzel a furcsa módszerrel növelitek a „saját gyártmányú” kardos vitézek számát, Felvételi Szabályzatotok szerint „nem lehet a Vitézi Rend tagja az a várományos, akinek érdemszerző hozzátartozója 1999. június 30-ig – még életében – nem kérte állományba vételét „ nálatok. Éppen az eredeti, katonai érdemek alapján avatott vitézek várományosai nem kellene?”

A Ti rendi ágatokban a Felvételi Szabályzat szerint nincs is Nemzetvédelmi Tagozat. /Ez volt az ára az érdemszerzőjeként az Úristent megjelölő elődöd, dr. v. /?/ Várhelyi András kardos jelvényének ?/ A megszüntetett NT helyett bevezetett Tiszteletbeli Tagozat tagjainak meghívása, illetve átminősítése pedig – Vitézi Széki kezdeményezésre – jelenleg egyaránt a Te jogköröd.

A TVR veletek szemben ragaszkodik a kard nélküli jelvény viselésére jogosító Nemzetvédelmi Tagozathoz, melyet 1983-ban alapítottak azzal a céllal, hogy a nemzet szempontjából értékes, de érdemszerző katonai össel nem rendelkező személyiségek felvétele is lehetővé váljon. A Tagozatnak egyébként még régebbi gyökerei is vannak, ugyanis 1948 előtt a kard nélküli jelvényt viselték a Vitézi Szék nem vitéz tagjai, a különböző minisztériumok delegáltjai.

Szóval ne aggódj azért, hogy túl sok a VRNT-s a Történelmi Vitézi Rendben. Lehetnének kevesebben is, ha hozzátok hasonlóan három év után mi is átminősítenénk őket kardos

vitézzé. Nagyon sokan meg is érdemelnék, de ezzel nálunk is kialakulna egy „újhullámos” saját érdemű/várományosi vonal, ami nem biztos, hogy szerencsésen árnyalná személyi állományunkat. A VRNT-sek egyenrangú, megbecsült, igen nagy erőt képviselő és szerintünk nélkülözhetetlen tagjai a Történelmi Vitézi Rendnek. A Vitézi Szék döntése alapján mód van arra, hogy rendi tevékenységüket elismerve életük végéig kitüntetésként viselhessék a vitézi címet, de ez várományosi jogot nem alapít. Átminősítésükre ritkán kerül sor anélkül, hogy ne igazolnák felkutatót érdemszerző ősüket. Hála Istennek, hogy sokan vannak és nyugodj meg, nem „toborozzuk” őket csupán azért, hogy „jó magyar embereket fogadjunk be.” De, ha valóban értékes, a Vitézi Rend hagyományos értékrendjével azonosuló, a felvételi feltételeknek megfelelő nemzettestvéreink kéri felvételüket, akkor örömmel terjesztjük fel őket. Saját törzsszékemen belül különös figyelmet fordítok az arra érdemes fiatalok felvételére. A VRNT –s felvételi szempontok egyébként ugyanolyan szigorúak, mint a várományosoké és én is mindig elmondom, hogy sokszor jobban szolgálja a Rend ügyét egy elhivatott nemzetvédelmis, mint egy kevésbé érdeklődő várományos.

A TVR tiszteletbeli vitéznek csak olyan személyeket avat fel, akik a magyarság szempontjából különösen kiemelkedő teljesítményt nyújtottak. Ők várományos jogot nem alapító kardos jelvényt viselnek. Pl. v. Wittner Mária, v. Jókai Anna, dr. v. Bábel Balázs, dr. v. Zétényi Zsolt, stb.

Nyilvánvaló, hogy az egy év híján harminc éves hagyományokra visszatekintő Nemzetvédelmi Tagozat megítélését és működtetését illetően a két hazai rendi ág között olyan lényeges különbségek vannak, melyek összefésülése még akkor is hosszabb időt venne igénybe, ha minden más területen egyeznének nézeteink. Már csak ezért sem lehetne szó túl gyorsan nyélbeütött egyesülésről, hanem együttműködés esetén is csak - mint a HM is megfogalmazta - „az egyesülési folyamat kezdetéről.”

Azt írod, hogy a mi részünkről „egyre gyakrabban vetődött fel egy vitézi szövetség igénye.” Ezt a megfogalmazásodat a leghatározottabban helyesbítenem kell. Ugyanis egy ilyen szövetség kizárólag az én felvetésem volt. Elgondolásom szerint nem feltétlenül kellett volna bejegyzett formában működnie, hanem mintegy úri megegyezés alapján. Egymást békén hagyva és elismerve, a név és jelvényhasználatával kapcsolatos – nem általunk kezdeményezett – peres eljárásokat abbahagyva, a szervezeti és működési különbségeket lépésről lépésre megtárgyalva, mint javasoltuk a felvételi eljárást egységesítve, fokozatosan és diplomatikusan közelítve egymáshoz rendi ágainkat. Első lépcsőben ennyi lett volna az én elképzelésem ami lehetővé tette volna bárhol a közös megjelenést és megnevezést és a „ vitézi szövetség „ vagy akár „ szövetséges vitézek „ felszólításra pl. a közös koszorúzást. /Mi ketten már csináltunk korábban ilyesmit és remekül működött !/ Ha nem is az egység de legalább a közös alapokon nyugvó szövetséges jellegű vitézi kapcsolat felmutatásával és megélésével számos kellemetlen és visszatetsző helyzettől kímélhetnénk meg magunkat. /Pl. az általad említett kenderesi eset sem történhetett volna meg./

Egy ilyen kapcsolat alapja azonban szerintem a mellérendeltségi viszony és ez jelen esetben rajtad bukott meg. Hiszen rövid idő elteltével már csak a saját vezetésed alatti egyesülésben gondolkoztál és ez nagyon hamar kiderült. Mint írtad „nem hiszel a vitézi ágak szövetségében, csak az egységben.” Ez szépen hangzik, de mint az események igazolták a rendi ágak teljes egységének megvalósítása gyorsan, fokozatos lépések nélkül nem fog menni. Különösen nem, ha erre néhány hónap a határidő. /Szerinted HM elvárásra kb. 2011. április közepétől augusztus 20-ig./ Ezért is írtuk rendi újságunkban az állományunkat tájékoztató körlevélben 2011. július 26-án a következőket: „Nyilvánvaló, hogy egy olyan fontos és általunk is óhajtott kérdésben, mint az egyesülés, a feltételek kidolgozásához és felelős, időtálló döntések meghozatalához megfelelő időre van szükség. Bízunk abban, hogy a HM

ebben egyetért velünk és nem vár el tőlünk túl gyorsan és netán nem kellően megalapozott egyesülést. Ez a mi nagy létszámú vitézi szervezetünk számára sokkal összetettebb feladat, mint a kis létszámú csoportok számára. A Vitézi Szék leghatározottabb álláspontja, hogy amennyiben a feltételek kidolgozásához elegendő idő áll rendelkezésre, akkora HM által kezdeményezett rendi egyesítést részvételünkkel kell végrehajtani.”

Ennek megfelelően vitéz Hunyadi László – a Vitézi Szék felhatalmazásával – a körültekintő, fokozatos egyesítést látta kívánatosnak és ezt szerintem nagyon helyesen tette. Ő a megbeszélések során ki sem ejtette a száján a szövetség szót. Elutasító álláspontodat látva bizony ezt is jól tette, én voltam naiv. A TVR nevében együttműködési megállapodást szeretett volna aláírni veletek és ezt is nagyon jól tette. Annak ellenére, hogy soha nem kapott választ, ami szerintem több mint udvariatlanság, javaslatunkat szóban és írásban többször megerősítette. Talán még ezt is jól tette. Ha viszont Rendünk ajánlatát a folyamatos elutasítás miatt nem tartaná fenn, azt is megérteném.

Szóba került közöttünk, hogy bár a rendi múltat tiszteled, mégis fontosabbnak tartod a jelent és a jövőt. Ennek ellenére gondolom számodra is egyértelmű, hogy a Vitézi Rend, hangsúlyozom Rend /!!! / és nem egyesület vagy társadalmi szervezet főkapitányai életük végéig, lemondásukig, vagy a Vitézi Szék által megszavazott új cím betöltéséig látták el tisztségüket. /Hadd ne soroljam fel mindnyájukat. / Ez egyértelműen így volt a külhonban és ezen rendi hagyomány alapján választotta meg v. Radnóczy Antal főkapitány halálát követően, a – mai rendi ágadat létrehozó, v. Tabódy – v. Bercsényi féle szakadás ellenére is - folyamatosan / !!!! / működő – Vitézi Szék az összes vitézi tisztséget végigszolgált helyettes főkapitányt v. Hunyadi Lászlót a Rend örökös főkapitányának. / Rendi Kódex 9§ / 1./ Tehát szó sincs arról, hogy „önmagát kinevező örökös főkapitány,, lenne, mint ahogy a levelezésünkhöz 2012. 02.01-én megjegyzéseket közlő v. békei Koós Ottó írja.

A mai magyar jog azonban sajnálatos módon nem ismeri a Rend fogalmát, következésképpen a rend főkapitánya címet sem. Ilyen értelemben a Vitézi Rend mint Rend hivatalosan, államilag elismerten ma sem működhet Magyarországon. Jogi szakember szerint a jelenleg még hatályos, egyes rangok és címek megszüntetéséről szóló 1947 évi IV. törvény 3.§. /1/ alapján „a Rend fogalmát olyannyira törölték a magyar jogrendből, hogy még definíciója sincs.” Ez azt jelenti, hogy az eredeti, Kormányzó Úr által alapított, hierarchikus felépítésű Vitézi Rendnek megfelelő szervezetet – akár tetszik ez nekünk akár nem – csak be nem jegyzett, úgymond hagyományörző civil vitézi szervezet formájában működtethetünk. Ez rátok és ránk egyaránt vonatkozik.

A Vitézi Rend hazahozatala – Te is így írod – után azonban nyílt lehetőség arra, hogy az 1989 évi II. törvény értelmében államilag elismert, bejegyzett formában, de csakis társadalmi szervezetként /!!!!/ működhessen a Rend és minden későbbi belőle kivált /alakult vitézi hagyományokat őrző rendi ág, csoportosulás. Ez azonban együtt járt azzal, hogy hierarchikus, katonai jellegű szervezeteket kellett alulról építkező, demokratikus szervezeti formában működtetni. Ez a kettősség a mai napig feloldhatatlan ellentmondásokhoz, a két szervezeti forma közötti átfedésekhez vezetett, melyek csak akkor lennének orvosolhatóak, ha a magyar jogrend befogadná a Rend fogalmát és lehetővé tenné a Vitézi Rend eredeti formájában történő működését.

V. Hunyadi örökös főkapitányságának általatos folyamatosan célkeresztbe állítása akkor lehetne esetleg aktuális kérdés és akkor is csak abban az esetben, ha megtörténne az egyesülés. Addig marad a jelenlegi helyzet, a Történelmi Vitézi Rend mint Rend / ! / belügye, hogy elfogadja e őt örökös főkapitányának. Annak, hogy a Ti – szerintem

megkérdőjelezhető 4000 fős – tagságotok elfogadja e vagy sem, az egyesülésig semmi jelentősége nincs. Felesleges tehát ezt az ütőkártyát újra és újra elővenni. Tartalékoljátok a puskaport arra az időre, amikor – adja Isten - „Magyarország Kormánya és/vagy Országgyűlése alapítana egy a lovagrendi státusznak megfelelő Vitézi Rendet, amelynek csakis a kormányzói szándék szerinti vitézek lehetnek a tagjai, továbbá az 1920-ban alapított Vitézi Rend struktúráját és működési elvét, értékrendjét követné.”

Ajánlom mindenki figyelmébe ezt az idézetet, a HM-nek az egyesülési konferencia után írt „Javaslat az egységes Vitézi Rend létrehozása” tárgyú TVR állásfoglalásból.

Egyébként a v. József Árpád vezette rendi ág által a konferencián betervezett állásfoglalás 1. 2. és 8. pontjának egyes részletei is ide vágnak, miszerint a Vitézi Rend „szervezeti struktúrája hierarchikus, alá és fölérendeltségre épült, nem alulról fölfelé építkező demokratikus szervezeti struktúra szerinta tisztségviselők kinevezése felülről lefelé történik, ellentétben egy demokratikus struktúrával, ahol ez a folyamat alulról felfelé, szavazás útján valósul meg..... Magyarországon joghézag van e tekintetben, hogy egy hierarchikus szervezeti struktúrával rendelkező szervezetet jogi személyként ismerjenek el.”

Tehát a mai magyar jog szerint, mind az általad vezetett Vitézi Rend, mind a V. Hunyadi László által vezetett Történelmi Vitézi Rend társadalmi szervezet, egyesület. Akár kiírjuk ezt a nevünk után akár nem !!!!! Mindkét társadalmi szervezet élén választott elnök áll, Téged négy, v. Hunyadi öt évre választották meg. Ezen a téren tehát jogállásokat teljesen azonos, teljesen egyenrangú felek vagytok, ha lejár a megbízatásotok vagy újra választanak benneteket, vagy sem. Így tehát ne aggódj, az államilag elismert társadalmi szervezet élén v. Hunyadi nem örökérvényű vezető, mint ahogy Te sem.

Személyes véleményem, hogy a mai kényszerítő jogi helyzet miatt mindkét hazai rendi ágban egymással összefonódva működik egy demokratikus és egy hierarchikus szervezet. Ebben a számomra „tudathasadásosnak” tűnő rendi helyzetben két egymást segítő, de alapjában véve mégis egymással ellentétes felépítésű szervezet kénytelen együtt működni. Bejegyzett, demokratikus társadalmi szervezeteink tagsága lényegében azonos a be nem jegyzett „hierarchikus, hagyományörző vitézi”tevékenységet folytató tagsággal. Ezért érhető a törekvés, hogy a legfőbb tisztséget „elnök főkapitányként” ugyanazon személy viselje mindkét szervezetben. A demokratikus szervezet elnöke egyébként nem okvetlenül azonos a hagyományos, hierarchikus vitézi rendi szervezet főkapitányával, ami a Vitézi Rend sajnálatos szakadásainak történetében sok baj forrása volt!!!!!!

Azt írod „váltógazdasághoz hasonló vitézi vezetést vázoltam fel neked, mely szerint 1 évig v. Hunyadi László, majd 1 évig Te vezetnéd a rendet”, továbbá, hogy „ez szerinted nem reális, mert a Vitézi Rend vezetőjét nem lehet évente váltogatni és utána nézni, ki merre vezeti a Rendet.” A későbbiek ismeretében teljesen egyet értek veled. Azért azt megjegyzem, hogy semmiféle felvázolásról nem volt szó. Ez megint félrevezető fogalmazás részedről, ugyanis szóhasználatod alapján az feltételezhető, hogy ebben a fontos kérdésben a tárgyalás során „vázoltam fel” egy ilyen elképzelést. A tény az, hogy már a tárgyalás után, a gödöllői étteremből kilépve kizárólag kettőnk között hangzott el részemről egyetlen !/ ilyenféle mondat, hogy: „csináljatok valamit, akár évente váltva egymást ügyvezető főkapitányként.” Remélem emlékszel a válaszodra. Azt mondtad: „én is gondoltam már ilyesmire.” Mindezt v. Hunyadi nem is hallotta, így nem is lehetett „hivatalos” TVR felvetés.

Egyébként ma is azt mondom, hogy lényeges kérdésekben egyetértő, egymást tisztelő és egymást egyenrangú félnek tekintő két vezető akár hosszú ideig is vezethet közösen valamilyen szervezetet. Láttam már ilyent kórházban, sport egyesületben, egyetemi katedrán.

A gödöllői megbeszélés idején még azt gondoltam, miért ne lehetne erre esély a Vitézi Rendben is. Dunakeszin – megismerve az esetleges egyesülés után főkapitányi ambíciódat – ez már eszembe sem jutott. Hiszen itt már nagyívű terveidről beszéltél, különös tekintettel egy „aktív katonai rendre” és a HM összeköttetésekre.

Ezzel kapcsolatban hangozhatott el v. Hunyadi által idézett figyelmeztetése, ami a HM és közted zajló levelezést ismerve talán nem is volt alaptalan. Hiszen a bárki által „kierőszakolt” HM levél és a dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter által neked írt levél között van némi figyelemreméltó különbség. Tudniillik az általad a „HM tisztjétől kierőszakoltnak” nevezett, 2011.szeptember 16 – án kelt levélben az áll, hogy „a HM... a Budapest, Gidófalvi u. I/B. szám alatti székhelyű Vitézi Rendet – képviselője: Molnár-Gázsó János – tekinti kizárólagos partnerének.” Azonban - Dr.Tölli László alezredes helyesbítő leveléhez hasonlóan - dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter 2011. december 19-én már így ír: „...nyomatékosan kifejtésre került, hogy az egyesülés megvalósulásáig a HM a jelenlegi vitézi szervezetek egyikét sem részesíti előnyben, nem kezeli kiemelten... a Vitézi Rendek ügyében megbízott minisztériumi munkatársak meglepődve és értetlenül fogadták a hírt, hogy Molnár-Gázsó úr a Honvédelmi Minisztérium elvására hivatkozik saját szervezetének átalakítása során...”

Azt írod: „Ami azt a bizonyos HM-ből származó levelet illeti, a magam részéről nem kívánom az esetet kommentálni, miután a levelet nem én erőszakoltam ki a HM tisztjétől. Ez azt jelenti, hogy tudod, hogy valaki kierőszakolta, sejtethetően azt is tudod ki volt az, valószínűleg hozzád közel álló személy. Annál is inkább, mert egy 2011. július 29-i telefonbeszélgetésünk során, jóval a fenti levél előtt már azt mondtad, hogy „augusztus 20. után bármilyen vitézi ügyel kapcsolatos levelet bontatlanul hozzád továbbítanak.” Ezen kijelentésed és a „kierőszakolt” levél tartalma között elég egyértelmű a hasonlóság!

Az igaz, hogy én Dunakeszi után – megint csak kettőnk közötti beszélgetés során – kizártnak tartottam, hogy v. Hunyadi visszalépjön a Te javadra. Ez szerintem kezdettől fogva nonszensz volt, ezt jól érezted. Hiszen ő már akkor rendi tisztségeket viselt, amikor sem Te sem én még a Vitézi Rend közelében sem voltunk. De a korrekt mellérendeltségi viszonyra talán lett volna esély addig, amíg egy mindkettőtök által elfogadható, felettetek álló főkapitány jelölt személyét illetően meg tudtok megegyezni. Ahogy én tudom v. Hunyadinak lett volna javaslata, de a Te egyértelmű ambícióid miatt Dunakeszin ezt már nem volt értelme szöbáhozni.

Hogy ez részemről nem légből kapott beszéd, azt bizonyítja az egységes Vitézi Rend létrehozásával kapcsolatos, HM – nek írt TVR javaslat 2. 3. és 4. pontja. A v. Hunyadi – mint a TVR főkapitánya és mint a TVR egyesület elnöke – által aláírt levél szerint „a Vitézi Szék támogatja a vitézi egység megteremtését és örömmel venné, ha ...Magyarország kormánya megbízna ...egy a rendi ágak mindegyike által támogatott államférfit az ideiglenes főkapitányi tisztséggel....Az ideiglenes főkapitány intézkedne az Országos Vitézi Szék felállításáról, amely a rendi hagyományoknak megfelelően tagjai közül megválasztja a Vitézi Rend főkapitányát.”

Az pedig, hogy v. Hunyadi „örökös főkapitány” akarna maradni, nem igaz. Magánbeszélgetéseink során többször is szóba került, hogy számára már igen terhes ez a szolgálat. Hasonlata szerint „nem sziklák közé, hanem sima, homokos partra szeretné letenni a Vitézi Rend hajóját.” Hiszen alig van magánélete, teljesen lekötik a rendi ügyek, országszerte elvárják tőle, hogy jelen legyen helyi rendezvényeken, állománygyűléseken. Tanúsíthatom, hogy rengeteg feladatot vállal a számára kötelezőknek tekinthetőkön túl is. Két éve a Vitézi Szék előtt hivatalosan is felajánlotta lemondását, melyet egyhangú szavazással

elutasított a Széki Ülés. Mikor ezt a lemondási szándékát tudomásodra hoztam, a dolgot elintézted azzal, hogy ez csak diplomáciai húzás volt részéről. Ha az lett volna is, nyilvánvalóan benne volt a leszavazás/leváltás lehetősége. Támogatottsága egyébként a Vitézi Szék részéről ma is egyértelmű, mint ahogy erről tájékoztattalak akkor is amikor dr. Várhelyi „megpuccsolása” előtt érdeklődtél arról, hogy milyen v. Hunyadi támogatottsága, nem tudnánk e őt is leváltani?

Válaszleveledben a v. Koós Ottó által írt, meglepő hangvételű hozzászólással karöltve támadod v. Hunyadit. „Értetlenül fogadtad”, hogy ő nem a Te meghívásodra, hanem a HM meghívására kívánt részt venni az egyesülési aláírási rendezvényeteken. Ez a protokoll szempontjából is érthető, továbbá mert lényegében minden résztvevő a helyszínt biztosító HM meghívottja volt, az aláírók és így Te magad is. Egyébként a HM meghívása dr. Töll László alezredes részéről 2011. július 28-án reggel megtörtént, amikor fogadta v. Hunyadit. Erről nem ejtesz szót a leveledben, no meg arról sem, hogy Te bizony egyáltalán nem akartad őt meghívni. Elutasítottságáról oly annyira meg voltál győződve, hogy – mint nekem mondtad – a meghívással nem akard őt kellemetlen helyzetbe hozni, mert ki tudja miket mondhatnak ott majd neki. Ezzel szemben név szerint üdvözölték, fontosnak mondvá jelenlétét. Engem hívtál, - amit most is köszönök - de amikor azt javasoltam, hogy a TVR-et mégse egy törzskapitány, képviselje megfigyelőként július 29 -én a ceremónián, hanem a főkapitány, akkor ettől elzárkóztál. A HM meghívása után azonban hirtelen igazodtál és utolsó pillanatban, ha jól tudom a rendezvényt megelőző este, július 28 -án levélben meghívtad v. Hunyadit. Addig hangoztatott véleményed is megváltozott, mert ezt írtad: „...határozott véleményem, hogy az eseményen az Ön személyes jelenléte is indokolt.”

Lejárató csúsztatásnak tartom ahogy a v. Hunyadi által az INFO rádióknak adott nyilatkozatról írtok. Miután én nem hallottam a riportot, a ti főszéktartótoknál viszont megvolt a hanganyag, megkértem őt, hogy juttassa el nekem. Köszönöm neki, hogy megtette, CD-n megkaptam, e nélkül hozzá sem tudnék szólni a kérdéshez. Hangsúlyozom itt is és a TVR- ben is, hogy személyében egy rendkívül korrekt vitézt, elkötelezett magyart, bajtársias gondolkozású embert ismertem meg.

A hanganyag lehallgatásából és szószerinti leírásából egyértelműen az derül ki, hogy az általatok idézőjelben v. Hunyadinak tulajdonított szöveget nem személy szerint ő mondja.

Ha idézőjeleket használunk, akkor a köztük levő szövegnek nyilván szó szerint kell egyeznie az idézett szöveggel! Erre én különösen ügyelek, belém verték már a Piarista Gimnáziumban. Csodálnám, ha esetekben a katonai elhárításnál nem így lett volna. A pontos idézés és a szöveggörnyezettel együtt való értelmezés mindnyájunkra vonatkozik.

Tehát először is tisztázandó, hogy az általatok említett szöveget a narrátor mondja, így: „...nálunk nem lehet tag az, aki hajdan együtt működött a nácikkal vagy a kommunistákkal, a többi egyesületbe azonban beszivárogtak a vitézi címre méltatlan emberek is, állítja vitéz Hunyadi László.”

Ha pontosan hivatkozik is a narrátor, akkor sem egyértelmű, hogy a mondat második felében jelzett „méltatlan emberek” azonosak lennének a „nácikkal vagy kommunistákkal.” Leveledben mégis azt a szó szerinti idézetet tulajdonítod v. Hunyadinak, hogy ti „kommunistákat és fasisztákat !/! vettetek be soraitokba”. V. Koós Ottó valószínűleg csak hallott a riportról, levelében mégis tovább torzul az idézet mert így ír: „Hunyadi úr....nem hajlandó egyesülni a VR-el mert azok kommunisták és nácik”. Így lehet eljutni oda, hogy egy idézet végül durván eltér az eredeti szövegtől.

Mivel atyai barátom levele mintegy a Te válaszleveled mellékleteként – nem kis felháborodást keltve - került nyílt levelezésünk mellé, annak ellenére, hogy vele szóban

részben már megbeszéltük a dolgokat - kénytelen vagyok néhány idevágó megjegyzést tenni a következő soraihoz is: „ Az örökös főkapitány aki átveszi Szekeres minisztertől a kitüntetést, de a mostani minisztériumról úgy nyilatkozik, mint kommunisták.”

Az utóbbi fél mondatra nem szeretnék sok szót vesztegetni, mert tapasztalatból tudom, hogy v. Hunyadi a HM-ről ilyen általánosítást soha nem mondott. A legtermészetesebb dolog számára a mai HM vezetéssel jó kapcsolatokat kiépíteni és a TVR egészét tekintve is együttműködni a minisztériummal.

Kitüntetés ügyben tájékozódtam és kiderült, hogy v. Hunyadi nem vett át és nem is vett volna át Szekeres Imrétől kitüntetést. Az említett kitüntetést – Szekeres minisztersége alatt ugyan, de – Iváncsik Imre államtitkár adta át, akit kérdésemre v. Woth Imre, a Koronaőr Egyesület elnöke kifejezetten korrekt embernek minősített. A Magyar Honvédelemért kitüntetés I. osztályú keresztlétre elsősorban dr. Holló József Ferenc ny. altábornagy, a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténelmi Intézet és Múzeum főigazgatója terjesztette fel v. Hunyadi a honvéd hagyományörzés terén kifejtett kiemelkedő tevékenysége alapján. A kitüntetés odaítélésében jelentős szerepet játszott, hogy a TVR 2008 május 22-én nagy mennyiségű, hadtörténelmi szempontból rendkívül értékes, jelentős részben hiánypótló II. világháborús dokumentumot adott át a HM HIM Hadtörténelmi Levéltárnak. Erről részletesen beszámolt dr. Számvéber Norbert százados levéltárvezető a Vitézi Tájékoztató 2008/3-as számában.

Ugyan miért ne vette volna át ezt az egyértelműen nem politikai, civileknek ebben a fokozatban ritkán adott kitüntetést v. Hunyadi László. Hiszen ez egyben a Történelmi Vitézi Rend katonai hagyományörzés terén kifejtett tevékenységének elismerését is jelentette. Ennek a HM célkitűzéseknek szerintünk egyértelműen megfelelő tevékenységnek köszönhető pl. a TVR által önerőből állított vagy felújított több mint ötven katonai hagyományörző emlékmű, emlékhely, hadisír, kereszt. A kitüntetés megbecsülését jelzi, hogy az ünnepi alkalmakkor is mindig puritán módon, bocskaiban megjelenő v. Hunyadi a sumér csillagos főkapitányi vitézi jelvényen kívül kizárólag ezt a kitüntetést viseli.

Vitéz Koós Ottó magyar királyi százados és mintegy 12 év Gulágot viselt rab az általam legtiszteltebb emberek közé tartozik. Alapvetően ezért, no meg még 97 éves korában is lobbánékony természete miatt is, a számomra megtisztelő beszélgetéseink során soha nem mondtam ellent neki. Azt azonban soha nem értettem, hogy miért vette mindig magára, ha az általa oly gyakran képviselt rendi ág egyes tagjainak MSzMP- s érintettsége került szóba. Hiszen ha valakit nem lehet - mint mondani szokta - „lekommunistázni” akkor ő az. Sokszor kiderült, hogy ezt a magára vett, nyilván nem neki szánt és őt egyáltalán nem illető minősítést soha nem bocsájtja meg. Emellett nekem úgy tűnt, hogy kifejezetten jó viszonyban van volt MSzMP-s főtiszt rendtársaival.

A másik kérdés amiben nemigen tűr ellentmondást az emigrált vitézek, katonatisztek ügyének megítélése, sőt elítélése. A szakadást is azért helyeselte, mert nem fogadta el a „külföldön élő, disszidált, esküszegő vitézek” vezető szerepét. Úgy tartja, hogy legtöbbször indokolatlanul hagyta el hazáját és „saját életét akarta jobbá tenni.” Levelének idevágó részletéhez idézem egyik rendtársunk néhány reagáló sorát: „ A külföldön élő vitézek nem azért mentek ki, mert jobban akartak élni, hanem azért, mert élni akartak! Az én nagybátyámat, v. Bánlaky László vezérkari százados ’56 előtt 33 munkahelyről rúgták ki, amikor rájöttek a múltjára. Bp.-ről kitiltották, megfigyelték, pedig családja, rokonsága itt élt. Tudomásom szerint lehetőségeihez képest mindig teljes szívvel a magyar hazáért tevékenykedett kint is.”

Atyai barátom különös ellenszenvvel viseltetik v. Hunyadi László iránt is, akit „önmagát kinevező örökös főkapitánynak” nevez és „jellembeli és becsületbeli hibákkal”, sőt „értelmi

fogyatékossgal” is kitüntet .Szerintem ez keményen sértő és lejárató minősítés egy olyan emberrel szemben akitől a nemzet,haza,honvédelem, bajtársiasság,hazaszeretet,kereszténység, Vitézi Rend,Szent Korona szavak számomra mindig hitelesen hangzottak és aki a rendtársai mellett tapasztalatom szerint mind a fizikai munkában mind a kitartást igénylő, netán veszélyes helyzetekben is megállta a helyét.

Azt írod „arról, hogy ki honnan vált ki, sokat vitázhatnánk.” Pedig ez ténykérdés, még akkor is, ha MSzMP – s főtitzt, korábbi főkapitány helyettesetek akár a bíróság előtt is éppen az ellenkezőjét vallotta. Azt ajánlom, hogy ez ügyben nyugodtan hagyatkozzunk a mindkettőnk által nagyra becsült v. Koós Ottóra, aki a HM konferencián sokunk előtt mondta – ezzel mintegy elismerve a „szakadárok” kiválását - hogy „ a Tabódy /a kiválók egyik vezetője / mellé álltunk”.Egy a Szent Korona Rádióban 2012.01.21-én elhangzott riportban „ Tabódy tábornok felkelése” mellé állásáról beszélt. Nekem korábban így fogalmazott: „ Radnóczy / a még egységes Vitézi Rend főkapitánya / egy krakéler vezérkari tiszt volt, meg akartuk puccsolni.” Két hete, amikor hozzászóló levelével kapcsolatban felhívtam, azt mondta, hogy „palotaforradalmat csináltunk”. Ha a szó nem lenne elég neked akkor vedd elő saját rendi újságokat amelyben le is írja, hogy „...mint az 1997 –ben kivált csoport tagja...kiváltam és csatlakoztam v. Tabódy Istvánhoz, több harcteret járt bajtársammal.”/Vitézek Lapja.2006.XII.évf.3.szám.21.oldal./

Tehát, hogy szakadást okozva ki vált ki az nem lehet vitás, mint ahogy az sem, hogy – mint előző levelemben is írtam - hozzatok nem térhetnek vissza azok a TVR rendtagok akik soha nem voltak az állományokban. A nagylelkű „retorzió mentes, rangot megtartó” visszatérés lehetőségének felajánlása ellenére sem. Ezért érdekes megfogalmazás részedről, hogy mindenkire vonatkoztatva írod: „ Mi mindig nyitottak maradtunk a Vitézi Rendbe visszatérők számára.”

Mint mondtad fontosnak tartod a rendi várományosi hagyományt, de te magad nemigen foglalkozol a Rend történetével. ” Inkább a jelen és a jövő érdekel, mint a múlt. ”Ezért nagyon jól teszed, hogy „ nagy öregjeink elmondása alapján ítéled meg helyzetünk.” Azzal kapcsolatban, hogy ki honnan vált ki ők sem mondhatnak mást mint, hogy a szakadás lényegében 1997 április 16 – án következett be egy a kiválók által küldöttgyűlésnek minősített összejövetelen ahol a 40 rendi küldött közül csak 16 volt jelen. A gyűlést egykori elnök-főkapitány elődöd, v. Bercsényi Miklós hívta össze hatáskörét erősen megkérdőjelezhetően, hiszen országos törzskapitányi tisztségéről a Vitézi Rend Legfőbb Elöljárójának írt levelében már 1997 január31 – én lemondott. Ezen a gyűlésen jelentették be, hogy a kiváló magyarországi törzskapitányok a jövőben nem ismerik el a Vitézi Rend külföldön élő vezetőit. A szakadárok élén jelenik meg újra az egyébként tiszteletre méltó múlttal rendelkező v. Tabódy István bicskei plébános, a Vitézi Rend Magyarországi Tagozata társadalmi szervezet egykori elnöke, aki egyházi elfoglaltságai miatt már 1995 november 29- én minden vitézi rendi tisztségéről szintén lemondott. Kettejük mellett a szakadásban további hat, köztük két tiszteletbeli törzskapitány vett részt, név szerint dr.v.Bartha István, v. Hatalay Géza, v. Magyar László, dr.v.Szakonyi László, v. Tóth Béla, v.Váry József. Ezek az urak a hozzájuk csatlakozókkal választották meg másik – kétes hírű – elődödet dr. v. / ? / Várhelyi András a hazahozott Rend eredeti, 4227- es sorszámú cégbejegyzésének „ ügyes” megszerzése mellett a következő elnök –főkapitányoknak.

Ő az aki vette a bátorságot ahhoz, hogy a jog adta lehetőségeket kihasználva – annak ellenére, hogy NT – s lévén érdemszerző vitézi össel nem is rendelkezett – minden, a szakadár ághoz nem csatlakozó vitéz és hazai vitézi csoportosulás elől levédesse a „ vitézi rend”

szóösszetélt, sőt a vitézi jelvényt is. A bajtársias vitézi lelkülettől meglehetősen távol álló, jogilag mégis sikeres húzás volt, amely 2000 ősze óta egyik rákfenéje a rendi ágak közötti viszonyoknak!!!

Keserűen komikus, hogy mivel a teljes vitézi jelvényt a középben lévő, minden magyar állampolgárt megillető Szent Koronás kis címerünk miatt nem tudta levédetni, hát legalább levédette a jelvény „keretét” és a benne lévő kardot. Ezzel nem büszkélkedtek és bár a lényegen alig változtat, honlapotokon, valamint jogi nyilatkozatokban is a teljes jelvény védettségéről írtok. Pedig a Magyar Szabadalmi Hivatal 160 272- es lajstromszámán csak a „keret” szerepel. Költői kérdésem: mi lenne, ha csak ezt a magatoknak levédett „keretet” viselnétek vitézi jelvény gyanánt?

A „vitézi rend” szóösszetétel szintén átalatok történt, szerintem szintén eléggé el nem ítéhető levédése miatt a v. Hunyadi által vezetett és a 4227-es cégbejegyzését sikertelenül visszazerezni próbáló „eredeti” rendi ág egy ideig csak a hierarchikus rendi formát működtette, majd a Fővárosi Bíróság 2006 március 1- i végzése alapján Történelmi Vitézi Rend néven jegyeztette be társadalmi szervezetét.

Csak hab a tortán, hogy a habsburg ág szintén levédette a „vitézi rend” szóösszetélt, de ők már Uniós szinten./Európai Unió Belső Piaci Harmonizációs Hivatala 008876161 számon a Közösségi Védjegy lajstromba bejegyezve./ Mint írják: „senki más ezt a / Vitézi Rend / szóösszetélt engedélyünk nélkül nem használhatja az Európai Unióban.”

Egy kis zsargonnal: erre köss csomót! Ti levédetitek előlünk, a habsburgok pedig levédetik előlünk és előletek egyaránt a bejegyzett neveink részét képező szóösszetélt.

Csak hogy - tudomásom szerint - ők legalább eddig nem pereltek senkit a „vitézi rend” szóösszetétel használata miatt. Ti viszont igen. Egy már korábban, 2004- ben indított perrel megtámadtátok v.Hunyadi Lászlót és a TVR-et, azzal, hogy pl. vitézavatás során illetve a TVR nevében jogosulatlanul használjuk a védett szóösszetélt. A bíróság nyilván v./?/ Várhelyi szóösszetétel levédéssel kapcsolatos korábbi sikeres „hátbatámadására” alapozva 2007 januárjában eltiltott minket a „vitézi rend” szóösszetétel használatától. A névhasználat ügye ma egy másik, még befejezetlen ügyészégi vonalon is fut, szintén azzal a céllal, hogy a TVR változtassa meg a nevét.

Mint korábban is megbeszéltük, az ezt az ügyet indító feljelentés hihetően nem töletek származik. Azonban birtokomban van egy irat másolata, melyben egy ügyvédi iroda – lehet, hogy tudtok nélkül, de – ez ügygel kapcsolatosan megbízóként jelöli meg a ti rendi ágatokat. Szerintem mindnyájunknak előnyére válna, ha ezt az érintettekkel tisztáznátok.

Rendkívül érdekes, hogy csak a TVR nem védetett le senki elől semmit, mégis ezt az eredeti Vitézi Rendhez egyenes vonalon visszavezethető rendi ágat érte és éri több oldalról is támadás. Sebaj, teher alatt nő a pálma.

Az szintén érdekes ahogy Te nyilatkoztál a peres ügyekkel kapcsolatban. A gödöllői megbeszélésen 2011 április 14 –én mi „az együttműködés keretében tisztázandó számtalan kérdésre” utalva a tagrevízió mellett első helyen jelöltük meg a perek megszüntetésének szükségességét. Akkor minden felvetett javaslatunkkal, így ezzel a kérdéssel is egyet tudtál érteni. A 2011 április 19 – i konferencián, bemutatkozó beszédedben elmondtad, hogy „be kell szüntetni a pereket, méltóságon alulinak tartod őket.”Ez egybehangzott a személyes beszélgetéseink során elhangzottakkal, továbbá egy jóval korábbi, nekem tett kijelentéseddel, miszerint amióta a TVR bejegyzésre került értelmetlen a pereskedés. Válaszleveledben is azt írod, hogy „a Vitézi Rend nem kezdeményez pert egyik vitézi ággal sem. A feljelentéseket, pereket meghagyom azoknak, akik ezt az 1950 –es évekből az anyatejjel magukba szívták.” /Ezt akár előző főkapitányod minősítésének is felfoghatjuk./

Valóban egyetértettünk abban is, hogy lehetőség szerint mindkét oldalon meg kell próbálni visszafogni a forrófejúeket. Ez azonban szerintem kevés és az együttműködésnek, netán az egyesülésnek az lenne a minimális feltétele, hogy nyilatkozatok arról, hogy a „vitézi rend” szóösszetétel és a jelvényhasználat védettségét velünk szemben nem kívánjátok érvényesíteni és az ügyészség felé is jelzitek a TVR névváltoztatásának szükségtelenségét. Ez persze egy részletéről negligált együttműködési megállapodás esetén irreális elképzelés.

Figyelemre méltó az a kijelentésed, hogy mivel a TVR elleni névhasználattal kapcsolatos jelenlegi eljárást nem ti kezdeményeztétok, /de azért furcsa módon hivatalból megküldik nektek az információt az ügyészségtől !!! / Te kényelmes helyzetben vagy, csak megvárod az eredményt és „csak hátradülve nézned az előadást, hogy hogyan verik egymást a többiek.” Bárki indította is az ügyészségi eljárást a TVR ellen, egy elmarasztaló, névváltoztatásra kötelező döntésnek – mint mondtad- ti lennétek a „haszonélvezői.” Egy ilyen döntés azonban biztos nem lenne előnyös a rendi közeledés szempontjából.

Tájékoztatlak, bár csodálnám, ha nem tudnál róla, hogy rendi ügyeinket a megfelelő időben és az indokolt részletességgel ismertetjük rendi tisztségviselőinkkel. Erre szolgálnak az állománygyűlések és a havi rendszerességgel megtartott törzskapitányi és kibővített törzskapitányi értekezletek. Ez utóbbin a székkapitányok és indokolt esetben a hadnagyok is részt vehetnek. Ezeken az értekezleteken hangzanak el a Rend vezetőinek és tisztségviselőinek aktuális beszámolóit, születnek meg a megfelelő szintű döntések és rendszeresen mód van bármilyen rendi ügygel kapcsolatos kérdés feltételére. Ezért, ha valamely „főtisztünk” netán információ hiányban szenved és nálatok tájékozódik akkor csak magára vethet, mert bizonyosan nem tesz eleget a fenti értekezleteken való részvételi kötelezettségének. Ezek az általad mindig diszkrét anonimitásban tartott, „fontos dolgokban tájékoztatlan főtiszt urak” – akiknek arcára azért kíváncsi lennék - az egyesítésre való törekvésekről is megkaphattak minden tájékoztatást a fenti értekezleteken, illetve rendi újságunk, a Vitézi Tájékoztató lapjain.

Kérdezed, hogy „miért tartottuk olyan fontosnak már az első megbeszélésen megemlíteni, hogy senkit át ne vegyünk aki át akar állni.” Nem emlékeztem jól a dologra, ezért rákérdeztem v. Hunyadinál. Azt válaszolta, hogy ez a javaslata nem csak rátok vonatkozott, hanem ránk is. Mindkét rendi állomány védelme és nyugalma érdekében egy esetleges közeledés előtt. Valamit tehát félreérthetél. A korábbi kölcsönös átlépéseket nyilván nem érintette a dolog, így a „zalai törzskapitány „ ügyét sem amelyet főszéktartótok is említett nekem. Abban a kérdésben, hogy ő mit miért és hogyan tett nyilván nem tudok állást foglalni, mert vele nem beszéltem erről, annál is inkább, mert az ország túlsó végében lakik. Az augusztus 20 –án hozzátok csapódó hölgy nem lehetett túlságosan aktív tagja a Rendünknek, mert ha az lett volna akkor tudhatná, hogy a TVR igen nagy súlyt fektetett az augusztus 20-i istentiszteletre és a Szent Jobb körmeneten való nagy létszámú és látványos részvételre. Ezt nagyon szépen sikerült is megvalósítani mindaddig, amíg két évvel ezelőtt igen furcsa módon az éppen előttünk és a Horthy Miklós Társaság előtt behúzott kordonnal akadályozták meg mintegy 250 ember felvonulását. Ekkor még egy újságcikkben magam is azt írtam, hogy remélhetőleg csak szerencsétlen szervezési hibáról volt szó. Tavaly azonban már hiába jeleztük időben részvételi szándékunkat és kértünk szektorbelépőt a megfelelő egyházi fórumon, választ sem kaptunk. Talán egyszer ennek is kiderül az igazi oka.

.Egyébként, ha megvalósult volna köztünk az általunk javasolt együttműködési aláírás, akkor most szóba se került volna a fenti hölgy esete, aki – saját hibájából - talán azt sem tudta, hogy a TVR –en belül hová tartozik. Akkor is felvonulhatott volna veletek és bajtársias

tájékoztatókat után megtalálta volna a helyét. / Már megint naiv vagyok./Így viszont úgy mutatod fel őt mint egy győztes trófeát. Mindenesetre kíváncsi lennék a nevére és törzsszékére, mint ahogy a részéről titokban tartott „tájékoztatlan törzstisztjeinkére” is.

Néhány szót megérdekel „ az általad megcélzott és felvázolt új dimenzió” és az általad célként kitűzött „aktív katonai rend”.Többször is jelezted, hogy a hagyományörzésnél fontosabbnak tartod a katonai jellegű tevékenységet és azt, hogy „ aktív katonai rendben gondolkozol.”Ezzel kapcsolatban nekem is említetted, hogy katonai elhárítási kiképzésed alatt kiemelkedtél társaid közül, a fizikai kiképzés során is messze megelőzve a többieket. Mint mondtad „kiválóval végeztem a tisztiiskolát, ismernek az őrezrednél is”.A hagyományörzésre „megvannak az embereid”, de te magad hacsak teheted nem veszel részt koszorúzásokon, mert „ nem temetőbe akarsz járni, hanem lövészetre és nem mentét akarsz viselni, hanem oldalfegyvert.”

Nekem azonban az a véleményem, hogy jelenleg nincs mód arra, hogy a Vitézi Rend hazai ágai bármelyikét „ aktív katonai renddé” szervezze bárki is. Azt viszont elfogadhatónak tartom, hogy rendi ágaink - akár közös célokért - „ katonai jellegű szervezetekként” együtt működjenek. És ebbe még egy kis „katonásdi” is beleférne, ahogy ez korábban javaslatodra felmerült. Nem rajtunk múlt, hogy az általad tervezett közös lövészet úgynevezett elakadt.

Mint elmondtad, életed legnagyobb katasztrófája, hogy sajnálatos családi körülményeid miatt nem lehettél hivatásos katona és a katonai elhárítós kiképzésre is „szakmai okok” miatt jelentkezted. Most egy téged jól ismerő nyugdíjas főtiszt / igazi ! / szerint az általad vezetett rendi ágban „ feszegeted a kereteket” olyan területen, amelyen – mint magad is írod – a „közhatalmi letéteményes „a” Honvédelmi Minisztérium.” Pl. küldöttgyűlések „döntött arról, hogy az új felvételüket kérő azon 18 -. 40 év közötti férfiak, akik sorkatonai szolgálatot nem teljesítettek, jelentkezzenek a Magyar Honvédségnél tartalékos szolgálatra, ami egy katonai rendben /?/?/ elvárható és szükséges is.”Ez nem rossz gondolat mindaddig amíg javaslat szintjén kerül szóba, akár az én törzsszékemben is. De kötve hiszem, hogy jogilag megállna, hogy egy társadalmi szervezet küldöttgyűlése „döntésével” kötelezhetné felvételét kérő tagjait a tartalékos katonai szolgálatra./ Bár az lehet, hogy ha nem vállalják egyszerűen nem veszitek fel őket./ Mondom ezt én, aki – bizonyosan nem egyedül - öreg obsitosként is hajlandó lennék bevonulni, ha erre szükség lenne és aki szerint sürgősen vissza kellene állítani egy ésszerű sorkatonai szolgálatot, illetve megoldani a „kimaradt” generációk kiképzését. De nem hinném, hogy erre a Te ötleted lenne hivatott. Régi mondás, hogy a suszter maradjon a kaptafánál.

Korábbi beszélgetéseinkhez képest viszonylag visszafogottan fogalmaztál azzal, hogy „megkezdted az állomány felmérését, hogy szükség esetén részt tudjatok vállalni a katasztrófavédelmi feladatokban.” Nekem egy, sőt ha csak lehet két katasztrófavédelmi század felállításáról beszéltél, melyek fizikai kiképzésében „ akár előttük kúszva”, személyesen kívánsz részt venni. Ez is látványos ötlet, csak hát ennek a területnek is megvan a „ közhatalmi letéteményese.”

Lehet, hogy meglep, de a TVR nem is áll olyan messze ezektől a gondolatoktól mint hinnéd. Csak a realitásokhoz közelebb állva /!/ és kevésbé hangzatosan – szavaidat idézve – „ dolgozunk alapítónk szellemében hazánk felvirágoztatásán.” Igaz, különösen nagy súlyt fektetünk a rendi és katonai hagyományörzésre, hiszen tevékenységünknek ez az egyik kiemelt területe. Azonban egyszerű, közvitéztként, kétkezi segítő vagy adakozó magyarként igyekszünk ott lenni mindenhol ahol szükség lehet ránk. Legyen az árvíz, kolontári

katasztrófa, leégett ház, határon túli testvéreink, különösen a gyermekek segítése, templomépítés, emlékhelyek létrehozása.

Nem utolsó sorban pedig ott ahol hazánk, nemzetünk érdekei melletti, lehetőleg jelentős erőt felmutató látványos kiállásra van szükség. És ezt az erőt nem kis részben köszönhetjük az általad annyira kifogásolt nemzetvédelmi tagozatos rendtársainknak. A hazánkat a közelmúltban ért külső és belső frontális támadás ellen tiltakozva a Történelmi Vitézi Rend „egy füttyszóra” négyszáz embert állított ki a Békemenetre. Ez a nem egy vagy két század, hanem négy század szervezeten, hatos sorokban, sok zászlóval és jórészt rendi díszben vonult fel. Talán még a Te katonás igényeidnek is megfeleltünk volna.

Néhány nappal előtte voltam rendi irodákban, akkor még úgy volt, hogy ti nem is jöttök el, mondván, hogy politikai rendezvényeken nem vesztek részt. Aztán, talán az én információm miatt is mégis megjelentetek, ha jól tudom tízegynéhányan. Egyik gödöllői „tisztedet” a törzsszékem által bérelt busszal mi vittük be a rendezvényre, aki miután veletek felvonult velünk is jött haza. Láss csodát, ezt mindnyájan természetesnek vettük és senki nem akarta hozzánk való átlépésre bírni. Mifelénk anélkül is összetart az általatok előlünk levédett vitézi jelvény. A TVR egyébként március – 15 – én is rendi díszben, szép létszámmal vonult fel a Magyarország mellett kiálló lengyelekkel együtt.

A TVR nem politikának, hanem kötelességének tekinti a nemzeti érdekek melletti kiállást. Látványos példája volt ennek a 2006- os demonstrációkon való folyamatos, szervezett részvétel békésen, de sajnos könnygáz és lovasroham esetén is. A pártoktól függetlenül ott voltunk a Kossuth téri rendezvényeken is. A Rákóczi szobor talapzatánál rendszeresen az a v. Hunyadi László tartotta a nagy rendi zászlót, akit oly előszeretettel támadtok. Miközben ti nem látszotatok sehol. Amit nem csodálok, mert akkori főkapitány helyettesetek, a már említett v./?/ Bősze József engem hívott fel telefonon, hogy mint a vitézi és történelmi zászlókat felvonultató törzskapitány, tegyék róla, hogy a vitézi zászlók többé ne szerepeljenek. Kérését azzal indokolta, hogy bizonyos kapcsolataitok miatt nektek tilos a politikai rendezvényeken való részvétel. Ezért kellemetlen számotokra, ha látszanak a vitézi zászlók. Remélem ez a helyzet vezetésed alatt megváltozik és a vitézi zászló felmutatása a nemzeti ügyeink melletti kiállítás esetén nem okoz gondot.

Rendi ágakban látványosan törekszel arra, hogy „aktív katonai rendként” tüntessétek fel magatokat. A fent említetteken túl erre utal az „újszerű” elnevezések használata a hierarchiátokban pl: főtiszt, parancsőrtsiszt, testőrség parancsnok, illetve a név és a rendi beosztás után feltüntetendő „vitézi rendfokozatok bevezetése”. Ezeknek a kezdeményezéseknek jórészt nincs rendi hagyománya, ezért a rendi ágak közötti közeledést feltehetően inkább gátolják majd mint segítik.

Szervezeti és Működési Szabályzatotok pl. két oldalt szentel a vitézi rendfokozatok rendszeresítésének, melyeket – mint mondtad – az előző vezetéstől, Vitézi Széketek döntése alapján „örököltél”. A Kormányzó Úr idejében a tisztségviselők számára csak a hadnagyi szintig volt használatos katonai rendfokozat, e fölött tudomásom szerint kizárólag rendi rangokat / székkapitány, törzskapitány stb./ használtak. Nálatok ma – az új dimenzióknak megfelelően - ezek mellé katonai vitézi rendfokozatok is társul/hat/nak, meghatározott várakozási idővel vagy anélkül, Vitézi Széki előterjesztésre, a Te adományozásoddal. A székkapitány pl.vit.százados vagy vit. őrnagy, a törzskapitány vit. alezredes vagy vit. ezredes lehet. A főkapitány helyettesnek vit.dandártábornok rang jár, téged mint főkapitányt a vit. vezérőrnagy rendfokozat illet meg. Ez magyarázhatja piros dupla csíkos pantallódat, ami lehet, hogy felborzolja az igazi főtisztok kedélyeit. Nem tudom, hogy mennyi volt a Te tényleges katonai szolgálati időd, de az ő esetükben egy teljes hivatásos katonai szolgálat jogosíthat fel – jó esetben – egy ilyen uniformis viselésére.

Nyilván az „új dimenzió” részeként kívánsz – mint mondtad – az általad vezetett rendi ágban „saját belső elhárítást szervezni, a nem kívánt behatolások lehetőség szerinti elhárítására.” Ez valószínűleg összefügg katonai elhárítós kiképzéssel.

Dr. Izsá Jenő egyetemi docens /ZMNE/ idevágó tanulmányában írja: „az MSzMP központi Bizottság Politikai Bizottságának elvi jelentőségű határozata alapján létrehozták és egészen 1990 elejéig működtették a közvetlen pártirányítás alatt álló központosított állambiztonsági szervet, a BM III. / Állambiztonsági / Főcsoportfőnökséget. Ennek keretein belül jött létre és végezte szakmai feladatait a III / IV. / Katonai Elhárító / Csoportfőnökség”,.... a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség, a Határőrség és a Belső Karhatalom területén működött.” Elmondásod szerint ez a nagyon sokunk számára meglehetősen félelmetes és egyértelműen az ellenoldalon álló szervezet a Te kiképzésed idején, a rendszerváltozás /?/ hajnalán már nem a korábbi szempontok szerint működött, téled már a párttagságot sem követelték meg.

Meglepő kezdeményezések a főkapitányi testőrségek felállítása, melynek toborzó plakátját látva szerintem sokak számára elkerülhetetlen, hogy a ne gondoljanak a Magyar Királyi Testőrségre. A kézenfekvő összehasonlítás eredménye nem lehet kétséges. Az ötlet mindenestre nem vall szerénységre, hiszen még v. nagybányai Horthy Miklós sem tartott igényt ilyen jellegű kíséretre. Bár - mint mondtad –nem lelkesedtél az ötletért, de ezt is „örökölted”, testőrséged v. Vad László „ vitézi kormányzói testőrségéből” alakult ki és fejlődik tovább.

Azt hiszem, hogy a rendi ágakban az „ új dimenzióknak” megfelelő elképzelések, és változtatások feltehetően nem kedveznek a közeledési folyamatnak, mivel ezekről Te nyilvánvalóan nem szívesen mondanál le, ugyanakkor elfogadásuk pl. a TVR részéről - szerintem - legalábbis kérdéses.

Azt írod, hogy „ ami a bomlasztást illeti, mi nem próbáljuk bomlasztani rendi ágak egységét”.Úgy írod ezt, mintha el sem olvastad volna előző leveletem!! Abban elég egyértelműen leírtam, hogy az általad nekem elmondottak szerint az volt az elképzelésed, hogy amennyiben a v.Hunyadi ág nem áll be hozzád egységesen, akkor az állományát fogjátok egyesével, vagy kiscsoportosan átállítani. Meg voltál győződve arról, hogy a „fiatalok ki fognak állni Hunyadi alól.” Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, de minden a fenti stratégiának megfelelően történt mind Magyarországon mind Erdélyben. Végző soron törzsszékem tisztségviselőinek hozzátok történő átállítási kísérletének köszönhetjük ezt a sajnálatos levélváltást is. Azt írod, hogy a „visszatérésre” felszólító – az én fogalmazásom szerint tisztségviselőimet levadászó - irodavezetői levelet csupán azért küldtéték, hogy „némi információval szolgáljatok tisztikarunk számára.” Ezt Te sem gondolhatod komolyan!

Kedves János! Törekedtem az általad felvetett, az eredeti témánktól / rendi egyesítési folyamat, együttműködés stb. / ugyan jórészt eltérő kérdésekre a leveled adta vezérfonalnak megfelelően válaszolni. Emellett nem véletlenül foglalkoztam szintén nem szorosan az alaptémánkhöz tartozó, de mégis kapcsolódó kérdésekkel ilyen terjedelemmel és ilyen részletesen. Ezt a levelet ugyanis – mint már jeleztem - nem csak válaszlevélnek tekintem, hanem egyfajta - távolról sem a teljességre törekvő – helyzetelemzésnek..

Lehet, hogy nem mindenki ért velem egyet, de a számos nehézség ellenére továbbra sem tartom lehetetlennek a közeledést a hazai rendi ágak között. Ez nyilvánvalóan fölöttem álló rendi szinteken fog eldőlni, de én a magam szintjén továbbra is azt az álláspontot képviselem és próbálom megvalósítani amit a neked írt első levelemben is képviseltem.

Abban is bízom, hogy pengeváltásnak is felfogható levélváltásunk sem vág el minden kapcsolatot közöttünk, hiszen még egy élesebb párbaj után is adott a kézfogás lehetősége.

Nem titok, hogy ennek a levélnek egy korábbi formáját – amelyben szerinted olyan részletek is voltak, melyek rád és az általad vezetett rendi ágra nézve indokolatlan negatív következtetésekre adhattak lehetőséget – még a nyilvánosságra hozatal előtt, március 22- én elküldtem neked. Jól tetted, hogy felhívtál és így megbeszélhettük az ügyészi eljárással, a Szent Jobb Körmenettel, a katonai elhárítás téged érintő vonatkozásaival és a testőrségeddel kapcsolatos észrevételeidet. Beszélgetésünknek megfelelően egyes kérdéseket ebben a levélben már teljesen mellőzhettem illetve átértékelhettem. Remélem, hogy ezzel is kevesebb lesz a súrlódási felület mind kettőnk, mind rendi ágaink között.

Te azzal zártad leveledet, hogy arra kéred Istent, hogy „adjon nekünk és nektek elég bölcsességet ahhoz, hogy ne szövetségre törekedjünk, hanem egységre.”

Én pedig arra kérem, hogy segítségével képesek legyünk helyzetünket reálisan / ! /értékelni és a tisztázandó kérdéseket rendezve lépésről lépésre / ! / közeledni egymáshoz.

Ennek azonban az lenne az alapja, hogy figyelembe vedd v. Hunyadi László már 2011május 03-án neked írt meghívólevelében javasoltakat, vagy legalább annak első sorait:

„ A későbbiek során megoldandó számtalan kérdés közül mindenekelőtt az alábbi napirendi pont/ok/ megbeszélését javaslom:

Együttműködési megállapodás vagy szándéknyilatkozat aláírása, melyben a felek kölcsönösen kinyilvánítják óhajukat a két rendi ág egyesítése iránt.”

Talán még mindig nincs későn !

Gödöllő.2012.március 25.

Baráti és rendtársi üdvözléssel:

Dr.Bucsy László
törzskapitány